

[Ibsen.]

muntal understøttede Scener rundt om i Landet: de faste Scener i Odense og Aarhus og en fast Scene i Sønderjylland. Det vilde borttage en ikke ringe Del af det Odium, som en stor Del af Befolkningen nu nærer overfor det Tilskud, som gives til Teatret.

Der vilde maaske ogsaa i Vad den Vej kunne faas en Fornyelse i kunstnerisk Henseende ved, at Skuespillere kunde udveksles mellem de forskellige Teatre. Det kunde være saaledes som i Tyskland, at Skuespillerne har et vist Repertoire, som de skal kunne, og at der er sideløbende Repertoier paa de forskellige Teatre. Lad os tage som et Eksempel „Genboerne“, hvori en af det kongelige Teaters Skuespillere gør stor Lykke. Han kunde saa rejse ud og give Gæsteroller paa de andre kommunalt- og statsunderstøttede Scener, idet ikke hele Ensemblet fra det kongelige Teater behøvede at følge Hr. Reumert derud, men han kunde rejse ud alene, fordi der paa de andre Scener var lignende Ensembler, som han kunde gaa ind i; og omvendt, hvis der viste sig at være „Stjerner“ paa de andre Scener, kunde de forny Kunsten her i København ved at komme hertil og give Gæstespil.

Ogsaa af den Grund vilde jeg mene, det var en heldig Vej at gaa. Naar Provinsbyer som Odense og Aarhus har Raad til at give Tilskud til deres Scener, maatte Storkøbenhavn ogsaa kunne have Raad til at give Tilskud her.

Der har været talt om i det Adam Poulsen'ske Spareforslag, at det kongelige Teaters Kapel skulde indskrænkes. Fra Musikvenners Side har man været noget betænkelig ved og noget bedrøvet over denne Indskrænkning. Den kunde maaske undgaas, naar det kongelige Teater her traadte i Forbindelse med Radiofonien, som jo ogsaa har sit Orkester, idet det kongelige Teaters Kapel yderligere kunde frugtbargøres ved de udmærkede Musikudsendelser, som kunde udsendes pr. Radio. — Man vil altsaa se, at der gives virkelig en Række Muligheder for en god Løsning af det vanskelige Teaterspørgsmaal.

Med Hensyn til det nye Hus for Radiofonien og den Plan, der er udarbejdet af Arkitekt Holger Jacobsen, maa jeg jo sige, at den har givet Anledning til en Række Indvendinger, Indvendinger, som allerede til Dels er kommet frem her. Der er sagt, og saa vidt jeg kan se, er det rigtigt, at arkitektonisk set bliver denne Bygning alt andet end skøn. Naar man staar paa Kongens Nytorv og ser Radiofonihuset bagved, ragende højt op over Charlottenborg og det

gamle udenrigsministerielle Palæ og med et Luftrum nedenunder, hvor man kører igennem ad Tordenskjoldsgade, virker det som et Slags Rundetaarn, der kommer op ved Siden af eller bagved det kongelige Teater.

Jeg tror, at det vil være alt andet end kønt. Og jeg tror ogsaa, at det vil være alt andet end heldigt, at man lægger Scenen umiddelbart over en Gade, hvor Kørsel finder Sted. Det vil, til Trods for at man kan anvende lydæmpende Midler baade i Gaden og paa Scenegulvet, alligevel medføre adskillige Ulemper.

Hertil kommer, at naar Staten lader opføre en Bygning, som tager Lys og Luft fra de omliggende Ejendomme, vil der sikkert komme Erstatningskrav fra disse. Om Staten vil honorere dem, ved jeg ikke, og om Domstolene vil lade Staten til sidst komme til at honorere dem, hvis de vedkommende anlægger Sag, skal jeg heller ikke kunne udtale mig om. Men det vil sikkert give Anledning til en hel Del Vrøvl, det kommer man vist ikke uden om.

Der foreligger jo ogsaa allerede nu andre Forslag til et Radiohus i Forbindelse med det kongelige Teater, men jeg skal ikke her ved denne første Behandling komme nærmere ind paa disse Sager. Jeg tror nemlig, at de bedst vil kunne drøftes og undersøges i et Udvalg.

For øvrigt maa jeg sige, at det forekommer mig, at der over det foreliggende Forslag kunde sættes som Motto den gamle Sentens: at gavne og fornøje. Det foreslaaede gavner baade Radiofonien og det kongelige Teater, og jeg haaber, at det vil fornøje Publikum, baade det seende Publikum og Lytterne. Det vil ogsaa gavne Staten, for saa vidt som Statens Tilskud vil kunne forringes, og det vil endelig ogsaa gavne Licensindehaverne, for saa vidt som de gennem en Række bedre Studier og Muligheder for bedre Udsendelser vil faa værdifuldere Høretimer, end de har i Øjeblikket.

Jeg hilser derfor hele dette Forslag, som jeg nu har haft Lejlighed til at udtale mig om, med stor Tilfredshed og haaber, at det vil faa en velvillig Behandling i det Udvalg, som sikkert vil blive nedsat om denne Sag.

J. Oskar Andersen: Jeg skal, i Modsetning til den foregaaende ærede Taler, holde mig til det Lovforslag, som jeg er Ordfører for, og ikke blande mig i det, som vedrører Bygningen for Statsradiofonien, bortset fra, at jeg vil udtale, at